

A wone fajndzechu do Rowa, a widzichu Młodzenza na prawej Ruzy sejdžo, ton bjesche sbjelej dolhej Draštu wodzety, a wone so strozichu. Won pak dzesche knim: Nestrozče so, wy pytacze Jesuša Nazareniskeho, teho Kschizowaneho; won je stanyl, a neje tudy; Taj to Wjesto, dzejž jeho bjechu položili. Džicze pak, a powjesze to jeho Wuczomnikam a Bjeterej, so won predy was pojndže do Galilejskeje, tam budzecz wy jeho widzicz, fajž won wam prajit je. A wone wojndzechu kytije, a czeknychu wot Rowa, pschetož Strachota a Rosa bjesche na nje pschischta, a neprajachu nikomu nicžo, pschetož wone so bojachu.

Dofelž nam ton dženšnišchi Sšwedžen wo-
šebnje ton troschtny a wešely Artifel na-
scheje Wjerj prjotk dzerži, we kotrymž my
posnajemy:

Krystus je na třeczi Džen sa so
stanyl wot Morwyc,
da je treba, so bychmy najpredy

I. Tu Historju wot teho skrotkim wedžili.

II. A potom tež wukli, kžomu so to stało je, a
tak my jo wužiwacž možemy.

Ta Historia ma so tak. Jako Krystus na
Weczor seleneho Schtwortka, stanuschi wot
Weczerje, do teje Sarody wojndže, bje won
tam wot Judascha pscheradzenny, wot tych
Židow popanenny, a wot jeneho Woschebo-
mješniha fdruhemu wedženny, hacž na po-
šletku wobšanknychu jeho Pilatušej podacž,
kotremuž ton šudny Stot porucženny bje. A
jako njett njedže třecza Schtunda teho Dnja
bjesche, je ton Šsud na neho woššoł, a wo-
ni šu jeho wohuwedli a kschizowali. Wo-
koto šchesteje Schtundy, aby wokolo Polo-
nja, aby Schtundu dale, je to Semizrenje a
Saczmiczje teho Šštonza pschischto. Potom
wokolo džewjateje Schtundy, to je njedže tři
Schtundy do Šštonza Khowanja, je Kry-
stus na Kschizu Duschu spuschczit. Pschetož
tak rosdžjeli šwjaty Markus te Schtundy a
ton Gzaš, či drusy Ewangelistoj to tak
šjawnje newopischa.

We našchej Wjeri steji pak: Krystus
je na třeczi Džen horjestanyl. To
je trochu hinaf wczane, jako po třoch
Dnjach. Pschetož Krystus neje žyle tři Dny
a Rozy w Rowi morwy ležal; ale Bjatf,

njedže tři Shtundy do Rozy, je won wunreł.
A te tři Shtundy menujemy my ton prjeni
Džen. Potom je won tež tu žylu Roz a ton
žylu Džen teho Šsabata morwy w Rowi
ležal. A po Šsabaczi tu Roz, hacž na pschi-
chodneRanje, a tu šamu Roz rachnuja woni
tež sa jedyn Džen. Pschetož či Židzi sa-
pocznu ton Džen štm Weczorom, a pola
nich je ta Roz a ton Džen jedyn žylu Džen.
My pak to wobrocžimy, a činimy šteho
Dnja a šteje Rozy žylu Džen. Tola pak rach-
nujemy my te žyrkwine šwjate Dny po tym
židowskim Waschnju. Pschetož tedom štu-
šcha kōždy mol ton dženšnišchi Weczor
ktemu pschichodnemu Dnju; tak so so ton
šwjaty Džen pschi Ššwjatoku tamneho
Dnja šapoczne.

Medželu tehodla šara rano (jako na třecžim
Dnju po tym Bjatku, na kotrymž Krystus
kschizowany bje) a jako rainsche Sera horje
džechu, a či Wojazy wokolo Rowa ležachu,
da so ton morwy Krystus sbježe, do noweho
a wječneho Žiwjenja stupi a wot Morwyc
horjestaze; so či Wojazy, fiž wokolo Rowa
ležachu, tošame Horjestacze jeno neptyny-
chu. Pschetož šteho šwjateho Mattheja je
šara derje kwidženju, so našch Knes Jesus
Krystus niz we tym Semizrenju horjestanyl
je, ale so so to Semizrenje tedom šapoczalo
je, jako ton Žandzel šNebeš delje pschischtoł,
a ton Kamen wot Rowa walit bje. Krystus
pak je psches ton šanknenny Row šchoł bo-
wschitkeho Wobšchodženja tych Šygelow,
fiž bjechu na Row czischczane; runje fajž